

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Vlada in Čehi.

Zasedanje deželni zborov se bliža. Sklicani so deželni zbori sicer samo za nekaj dnaj, da odobri proračunske provizorije, a valic temu je povodom sklicanja deželni zborov nastala mej vlado in mej češko delegacijo napetost, katere ni podcenjevati in prezirati.

Čehi so doslej vlado z vsami močmi podpirali in šli zanjo tudi pri nagodbenih predlogah v boj. V nagodbenem odseku in v pododsekih so pa bili češki poslanci izjavili, da si pridržé popolno svobodo glede nagodbe in klub je to potrdil. S tem je stranka povedala, da si pridržé pravico, glasovati v plenumu tudi proti nagodbi, ako se do tedaj razmerje mej vlado in mej stranko ne pojasni.

Sedaj je prišel trenotek, ko zahtevajo Čehi, naj pokaže vlada svojo pravo barvo. Čehom ne zadostuje več izjava, da se hoče vlada opirati na desnico, nego zahtevajo, ako naj ostane češka delegacija na strani ministerstva, da mora vlada na slovesen način povedati, kako stališče zavzema napram prvi, pglavitni zahtevi češkega naroda, napram češkemu državnemu pravu.

Čehom ne zadostuje, da pripadeta ministerski predsednik in finančni minister strankama, katerih program je zasnovan na podlagi češkega državnega prava, oni hočejo tudi vedeti, če se bo celokupna vlada ravnala po tem programu in zato zahtevajo jasne in programatične izjave in sicer v deželnem zboru češkem, kamor spada po njihovem mnenju vse, kar je v zvezi s češkim vprašanjem.

Z ozirom na to načelno stališče je naravno, da zahtevajo češki poslanci, naj cesarski reskript, s katerim se otvori zasedanje deželnega zbora češkega, tudi pové, kako stališče zavzema osrednja vlada napram češkemu državnemu vprašanju.

„Vaterland“ je te dni nasnanil, da se otvore deželni zbori s cesarskim reskriptom, s katerim se cesar zahvali deželnim zborom za izraze udanosti in zvestobe povodom njegove vladarske petdesetletnice. Rečeni list je vedel povedati, da je cesarski reskript jednak za vse deželne zборе in da se ne bo do-

tikal političnih vprašanj, tudi če odgovarja na politično adreso.

S takim reskriptom se pa Čehi nečejo zadovoljiti ampak se poganjajo zato, naj odgovarja reskript tudi na politični ali točneje rečeno, na državnopravni del adrese češkega deželnega zbora, naj se torej za češki deželni zbor sestavi drugačen reskript kakor za druge dež. zборе.

Vlada se brani na vso moč, ugoditi tej zahtevi čeških državnih poslancev, ne toliko iz načelnih, kakor iz taktičnih razlogov. Vlada pravi, da jej sedaj ni mogoče, stopiti pred dež. zbor češki z državnopravnim reskriptom, da sedaj ni vstanu, priznati češko državno pravo v kateri koli meri, ker bi jej to provzročilo silne težave, ter zahteva, naj se stvar odloži na poznejši čas, ko bodo odstranjene največje težave in bode rešeno nagodbeno vprašanje.

Toda Čehi se nečejo udati, dasi priznavajo, da se nahaja vlada v jako težavnem položaju, nego naglašajo, da mora biti razmerje mej češkimi poslanci in mej vlado pojasnjeno, še predne pride v plenumu poslanske zbornice do glasovanja o nagodbi, zlasti ker jih uči izkušnja, da se ni zanašati na to, kar je obljubljeno za oni čas, ko vlada in še višji krogi morda ne bodo več tako nujno potrebovali podporo čeških zastopnikov, kakor sedaj.

Čehi pravijo, da se mora razmerje mej vlado in mej njimi pojasniti, še predno pride na vrsto razprava o nagodbi in sicer se mora to razmerje pojasniti v dež. zboru češkem, kateri odloči o nadaljnem postopanju češke stranke in tudi čeških državnih poslancev ter mora poznati avtentični vladni program glede češkega vprašanja.

Danes pač še ni mogoče slutiti, kako se ta diferenca mej vlado in mej češko delegacijo poravnava. Čehi so že z ozirom na mišljenje svojih volilcev prisiljeni zahtevati, naj vlada dokaže, da jej ne delajo tlake za same obljube, ampak da so s svojim podpiranjem vlade narodu tudi kaj pozitivnega in načeloma važnega pridobili, dočim vlada taki zahtevi, kakor je še tako tesno in diplomatično priznanje češkega državnega prava v sedanjih razmerah z ozirom na mnogoštevilne nasprotnike v parla-

mentu, v birokraciji, v generaliteti in na dvoru skoro ne more ugoditi.

Zeleti je, da bi se ta diferenca poravnala iz lepa, kar je toliko laglje mogoče, ker ima češki narod še marsikako potrebo, s katere izpolnitvijo bi mu bilo bolj ustrezno, kakor s platoniškim priznanjem državnega prava.

V Ljubljani, 19. decembra.

Kriza na Ogerskem. Sedaj je odstopil — kakor poroča „Deut. Volksblatt“ — tudi predsednik magnatske zbornice, grof Tibor Karolyi, ker se ne strinja z lex Tisza. „Neue Fr. Presse“ trdi, da je Karolyi sicer proti lex Tisza, da pa za sedaj še ne odstopi. Res pa je, da se večji del aristokracije ustavlja temu predlogu samo za to, da pomaga upropastiti Banffyjevo ministerstvo. Grof Hodik-Barkoczy in baron Leopold Edelsheim, člena gospodske zbornice sta stopila iz liberalne stranke, tudi grof Julij Andrassy, grof Aladar Szechenyi in pl. Doboczky so stopili iz vladne stranke ter zajedno opravičili z odprtimi pismi na volilce svoj korak. Vlada agitira na vso moč proti onim, ki so ji postali nezvesti ter so ostavili liberalni klub. Posrečilo se ji je že ponekod, da so se izrekli volilci proti izstopu iz vladne stranke ter so dobili n. pr. bivši minister pl. Hieronymi, baron Harkanyi, grof Szechenyi in drugi, na volilnih shodih nezaupnice. Grof Julij Andrassy je izdal obširno odprto pismo, v katerem se izreka proti vladi, ki hoče poslovati brez zakonov, ter trdi, da nastane red v zbornici in mir v kraljestvu ako, odstopi Banffy.

V Macedoniji nevarnost Monakovski. „Allg. Ztg.“ se piše iz Carigrada: V Macedoniji se pripravljajo dogodki, ki so nevarni miru v Evropi. Trije momenti so, ki povzročajo to nevarnost: opravičene pritožbe krščanskega prebivalstva Stare Srbije radi nasilstev Albancev, ščuvanje agitatorjev in lenoba Turkov. Pred 4 tedni je sultan nekemu tukajšnjemu poslaniku obljubil, da predloži v 8 dneh načrt reform za vilajeta Kosovo in Monastir, a doslej se ni zgodilo nič. Pač pa se je spreminila Macedonija v vojaški tabor, v katerega se pokličejo sedaj še s Krete odpoklicani bataljoni. Mej

LISTEK.

Simona.

Spisal Pavel Bourget.

Bila je najstarijša ura. Noč je bila ledeno mrzla, vihar je rjul in snežilo je. V grofa d' Eyssève mallem hotelu, ki je stal tik parka Monceaua, sta vladala v tej noči mir in tihota, kakoršna napolnjujeta navadno le one hiše, v katerih se je naselila bridka žalost.

Kateri Parižanec se ne spomni žalostne smrti mlade grofice, ko čuje ime d' Eyssève! Padla je spomladi s konja ter valed tega umrla.

Jaz za svojo osebo skoro ne morem misliti na njo, ne da bi mi stopila v duhu pred oči prva predstava „Bagdadške princesinje“. Kar nehoté vidim v ospredju lože zopet mlado gospo s pripriprosto počesanimi kostanjevimi lasmi, kateri so, v kite spleteni, obrobjali podolgovati obrazek, zopet vidim nje aristokratsko bledoto ter izrazite rujave oči. Ostavila je tri sirote; dva sina, 11letnega Petra in 10letnega Armanda ter Simono, malo deklico jedva osmih let. . .

* * *

Otroci so stanovali v drugem nadstropji hotela. Dečka sta imela skupno sobo, Simona, najmlajša, pa je bila sama zase.

V tej ledeni božični noči pa, ko zmrzujejo po praznih cestah navadno le ubožni otroci, zmrzoval je v lepi sobi, kjer je še tlel pojemajoči ogenj, tudi bogat otrok; mraz ga je pretresal prav notri do srca.

V tem prostoru priča vse o izbranem razkošju, s katerim je obdala grofica svoje ljubljeno dete. Preproga, katera je povsem pokrivala tla, kakor tudi zeleni in rožnati zastori, za katerimi je stala svitlo poslikana posteljica, so potrjevali to; istotako omara, predalce in mala pisalna mizica od rožastega lesa ter nič manj mnogobrojne, po mizah ležeče toaletne priprave. Grofico je vedno navdajalo s ponosom, ako so prijateljice, katere so jo posečale, pri vstopu v to sobo, vzklikale: „Oh, predraga! Nas niso v tej starosti tako razvajali. . .“

Toda zakaj se je Simona v tej bogato opremljeni sobi, kjer je zamišljena sama sedela, čutila tako nesrečno? Ker je baš premišljala, da se je marsikaj spremenilo, odkar ji je umrla mati, da je mrzla sapa uničila atmosfero ljubezni, katera je nekdanj vela okrog nje. Otroka ni toliko žalostila misel, da ga je ostavila mati; deklica je bila pač še v starosti, v kateri se pri strašni besedi smrt ni mogla predstavljati vseh onih dejstev, katera jo spremljajo; to je mala gomila na Perè Lachaise, žrb, mej stoterimi družinami, rakev v jednom mnogoštevilnih

razpredelkov tega žrha, za vedno otrplo truplo, katero od ure do ure bolj razpada. . .

Ne, njena mati je za njo mati, katera je šla v nebesa, v one jasne prostrane višave, katere napolnjuje nam neznano veselje, tja, kjer letajo angeli, ki so podobni onim v njeni mašni knjižici. Tam, v nebeškem domovanju upa nekdanj zopet najti umrlo, katero si je ohranila tako lepo, mladostno svežo v spominu.

Simona ni videla mrtve, blede, z zaprtimi očmi ter s krvavečim čelom. Prva skrb grofa je bila, da je poslal otroke v Versailles k svoji materi. Oblekli so jim črna krila, in ko so jih otroci vpraševali, kaj je vzrok temu, so jim zamolčali celo resnico. Samo usmiljenje, katero se je zrcalilo v očeh onih, ki so bili okrog njih, jim je pričalo, da se je zgodila nesreča. Sicer pa je bil babičin park s svojimi vodnjaki in mnogoštevilnimi sohami tako krasno zelen; tudi papa je prišel k babici.

„A kje je ostala mama?“ so ga vsi vprašali. Grof jih je jokaje objel. Videti je bil žalosten, tako žalosten! . . .

Mala Simona pa se je spominjala, da je spoznala jednega dne nerazumno dejstvo, da je oče ne ljubi več tako, kakor jo je nekdanj. . .

To je bil vzrok, da je ubožica v božični noči

Bolgari se govori, da sta dunajski in peterburški kabinet sklenila, za htevat i reforme za imenovane pokrajine. Nemiri radi napadov Albancev se navzlic vsem pritiskom nadaljujejo. Macedonci se brčasami pripravljajo na boj s Turki, na boj, ki se naj začne vspomladi, ker so že sili brezvapešnih moledovanj in praznih obljub.

Črnogora. S Cetinja se poroča, da so sedaj končane šestmesečne vojaške vaje z novimi ruskimi puškami. Sedaj se je sestavila vojaška komisija, katere naloga je, razdeliti vsem za vojaštvo zmožnim nove ruske puške. Komisija je svoje delovanje že zapričela ter bo v par tednih dobil vsak zdrav Črnogorec novo lepo puško, katere je poslal ruski car svojemu najboljšemu prijatelju, knezu Nikoli.

Imenovanja princa Jurija krečasniki guvernerjem se nikakor niso razveselili vsi mohamedanci na Kreti, kakor so trdili atenski oficijozni listi, — nasprotno, v Kandiji vlada velika nezadovoljnost in bati se je, da nastanejo ob prihodu princa Jurija velike demonstracije ali celo novi boji. Te bo seveda princ kmalu udušil, ker ima na razpolago veliko vojaštva.

Dopisi.

Iz Gradca, 16. decembra. (Hribar-Ašker čev častni večer akad. društva „Triglav“). V znak spoštovanja in hvaležnosti, katero goji akademsko društvo „Triglav“ do svojih častnih članov, priredilo je dne 10. t. m. častni večer najmlajšima izmeje njih, županu ljubljanskemu, g. Ivanu Hribarju in pesniku, g. Antonu Aškercu, v salonu Kaubetove restavracije (Heinrichstrasse št. 8.) Graška akademična mladež pokazala je zopet, da zna ceniti zasluge svojih vzorov, in da so ji svete ideje, katerih krepka zagovornika sta slavljenci. Častni večer se je pri obilni udeležbi vršil veskokozi dostojno in slavnosti primernim načinom. Udeležili so se ga poleg velikega števila slovenskih akademikov druge odlične narodne rodbine, tudi bratsko akad. društvo „Hrvatska“ bilo je po deputaciji zastopano. Po prisrčnih besedah, s katerimi je pozdravil društveni predsednik, g. jur. Pustoslavšek navzoče, naslikal je g. jur. Meh. v krepkih potezih sliko najmlajšega našega častnega člana, g. Ivana Hribarja. Omenil je glavne momente njegovega življenja in očrtal zasluge, katere si je pridobil slavljence kot prvobornitelja za napredk slovenskega naroda sploh in za visokošolsko dijaštvo posebej. Govornik je povdarjal, kako je g. Hribar kot dober poznavatelj bratskega nam češkega naroda spoznal žive potrebe slovenskega naroda: pomanjkanje narodne inteligence in zavednega narodnega ženstva. Kake da so njegove zasluge za slovensko visokošolsko dijaštvo to ve vsak slovenski akademik, ki se je udeležil letošnjega vsedijaškega shoda v Ljubljani, te sijajne manifestacije za slovensko vsučilišče v Ljubljani. Dijaško podporno društvo „Radogoj“ pa je dokaz, kako je umel slavljence uresničiti svoje zares plemenite ideje. Navdušene njegove besede pa so nas prepričale o simpatijah, katere goji naš častni člen do akademskih mladeži. Prisrčni v mesta svojih študij, stonjali smo se vsi v tem, da zasluži mož, ki se s takimi uspehi bori za napredek in ugled slovenskega naroda, da ga uvrstimo med svoje vzorce. Navdušeno ploskanje in živio kliči sledili so jednatim besedam govornikovim, za katere mu je predsednik izrekel zahvalo. Društveni pevci pa so pod vodstvom g. jur. Zemlječa zapeli: „Slovenec sem“, katero pesem je občinstvo stojč poslušalo. Predsednik, jur. Pustoslavšek, podal nam je na to sliko duzelega slavljence, pesnika Aškercu. Predočil nam ga je v izbranih besedah kot jednega največjih

še bdeli, mesto da bi spala mirao kakor njena brata v sosedni sobi.

Papa je ne ljubi več! Vse misli, katere se vrste v njeni mali glavici, vse se stikajo v tej nesrečni misli. On je ne ljubi več, nje, katera je bila nekdanj njegova miljenka!... In predočila si je lopo v Versaillenu, kjer je prvokrat izpoznala to strašno resnico; toda tudi danes se ji ni posrečilo, da bi bila razumela, zakaj se je oče mahoma tako izpremenil, on, kateri se še pred kratkim nikdar ni naveličal ljubkovati jo.

Vodila jih je takrat — njo ter brata, Petra in Armanda — gospodična Marija na izprehod, ko je stal papa nekater pred njo. Hotela mu je kakor po navadi urno hiteti nasproti, toda jeden sam pogled v njegove oči ter čuden način, na kateri je dovolil, da ga je poljubila, sta ji povedala, da se je njegovo čustvovanje napram nji izpremenilo. Najprej se je je polotilo začudenje, kateremu je kmalu sledila plahost.

Kaj je neki storila? Z kaj ji je zapovedal, kakor da je zaslužila grajo: „Pojdi, le pojdi z gospodično“, mej tem ko je sam vodil zdaj Petra, zdaj Armanda za roko?

(Dalje prih.)

slovenskih in slovanskih pesnikov, dasi žalibog pesnika trpina in plemenitega človeka. Po svojem geslu: „Ne na levo gledaj ne na desno, kaj vrtniki porekó, ne maraj, kaj potomci porekó ne baraj“ — zastavil je naš slavljence za najviše vzore človeštva: svobodo, pravico in resnico nevtraten svoje pero, ti morajo biti vsakomur sveti, komur je mar narodova sreča. Pesnikova mnogolična muza zastopa tudi težnje vsega Slovanstva, zato pa so njegove mogočne ideje prodrle k našim slovanskim bratom, Aškerc postal je slovanski pesnik. Krasnim besedam govornikovim sledilo je burno odobravanje in živio kliči, društveni pevci pa so zaorili krepko: „Naprej“, na kar je občinstvo vstalo. Po oficijalnem delu večera pa se je pod spretnim vodstvom dr. med. Goričarja rasvila prosta zabava in mej milimi zvoki slovenske narodne pesmi mineval nam je čas in pozno v noč razšli smo se, nesoč seboj lepe spomine z Aškercu Hribarjevega častnega večera...

—rj—

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. decembra.

— (Občinski svet) ima v torek, dne 20. decembra t. l. ob petih popoldne v mestni dvorani svojo izredno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Mestnega magistrata poročilo o sprejemih v občinsko zvezo. IV. Policijskega odseka poročila: 1. o organizatornem statutu za mestno policijsko stražo; 2. o disciplinarnem pravilniku za mestno policijsko stražo ter za mestne policijske agente in detektive; 3. o izvršilnem predpisu, o službeni opravi in nabavi orožja za mestno policijsko stražo v Ljubljani v smislu §§ 12. in 13. organizatornega statuta. V. Personalnega in pravnega odseka poročila: o volitvi odbora za upravo meščanske imovine. VI. Finančnega odseka poročila: 1. o zavarovanju poslopja meščanske imovine; 2. o proračunih za leto 1899.: a) ustanovnega zaklada, b) zaklada meščanske imovine, c) ubožnega zaklada, d) mestnega zaklada. VII. Občinskega svetnika Frana Žučka samostalni predlog, da se določi ime ulici mej Gorupovimi hišami od Rmske ceste v njeni bodoči podaljšavi do Mirja.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri, v torek se uprizori izvirna slovenska drama „Sin“, katero je spisal naš plodoviti pesnik g. Engelbert Gangel. Mi z največjim veseljem pozdravljamo ta najnovejši pojav na našem — do zadnjih časov tako praznem — dramskem polju in to tembolj, ker to naše domače delo vpliva v elementarno silo na gledalca, saj je osuete in razvitek igre zasnovan logiški in psihološki tako dosledno, da se moramo čuditi mlademu pisatelju, da se je znal tako globoko zamisliti v duševne probleme glavnega, v življenskem boji zblaznelega junaka. Zato pa je tudi dolžnost slovenskega občinstva, da vé dostojno oceniti ta redk dogdek na polju naše dramatike, ko se mu nudi novo izvirno delo, da napolni v torek vse sedeže našega gledališča in da ohrabri marljivega in nadarjenega pisatelja do nadaljnjega delovanja na začetem poti. — Prihodnja predstava bode v sredo, 21. t. m. (ne v četrtek!) Pela se bo opera „Trubadur“.

— (Gdč. Anita Kopiaš) V sredo, 21. t. m. bo gostovala na slovenskem odru gdč. Anita Kopiaš, operna pevka na zagrebškem kazališču. Gdč. Kopiaš bode pela v „Trubadurju“ vlogo Leonore. V izložbi Schwentnerjeve knjigotržnice in v oknu Sešarkove trafike so izložene slike glč. Kopiaš, predstavlja jo v vlogi Sulamite v operi „Kraljica iz Sabe“.

— (Slovensko gledališče) Preteklo je že nad sto let, odkar je prvokrat obavetila luč gledališkega odra Matijčka in njegovo ženitev. Od takrat pa do danes so „Veseli dan“ večkrat spravili na oder, a v dolgih presledkih. In tako so otresli z njega visoki prah ter so ga uprizorili v nekoliko prenovljeni obliki in v sedanjih slovenskih zopet na slovenskem odru. Z nekaki posebnim spoštovanjem smo gledali večeraj, kako se je razvijalo na gledaliških deskah to preprosto dejanje: videli smo ono igro, ki je kot prva slovenska veseliga uveljavila slovensko v Talijinem dramu, in mislili smo si, da so tistega dne pač z vse drugačimi čustvi, z vse drugačim ponosom gledali Matijčkovo ženitev... Toda čitateljem je znana zgodovina „Veselega dneva“, zatorej dovolj o tem! Njega dejanje je preprosto, vendar zabavno od konca do kraja. Kjer se izgubi dejanje, tam zbudi gledavcu zanimanje navihani Matijček s šalo in dovtipom, tam ga prisili do srčnega smeha ljubezniva, brhka Nežika, tam ga obide veselost ob klasičkosmešnih tipih kakošni so Zmešnjava, Žužek, Batelj in Gašper. Kadar ni teh na odru, se pomilovalno, smeje gledalec zaljubljenosti barona Naletla, ali opazuje jako

simpatično baronico Rozalijo, ali pa čuti ljubeni radost in bol dijaka Tončka, ki je izmej najbolj karakteriziranih, uprav realističnih ulog. Ob vsem tem torej lahko presre vse nedostatke, ki jih ima ta igra no vesti ter se lahko resnično zabava. Linhart ni le „Matijčkove ženitev“ preložil na slovenski jezik, temveč je igro prikriljil popolnoma po naših (tedanjih seveda) resmerah, da nam kaže torej „Veseli dan“ v sedanjih dobi košček tedanje kulturne in socijane zgodovine, tako zlasti tretje dejanje, ki se nam je zdelo poleg vse smešnosti oseb tako resno, da ne moremo smejanja g. Orehka niti zagovarjati, niti odobravati. Igro tako, kakor smo videli večeraj, je priredil g. Fr. Govekar. Igrali so sploh jako dobro, rasen v zadnjem dejanju, kjer je šlo s igranjem prepočasno. Dejanje pa bi se moralo vršiti v temi! Najboljša je bila sinoči gospa Polakova kot Nežika, ki je igrala tako preprosto in realistično, da ji moramo izreči najtoplejšo pohvalo. Bila je veskokozi vedno v igri in besedi taka, da smo se prepričali, da je svojo ulogo prav resno študirala ter tudi zaradi tega in zaradi bogatih svojih igralskih zmognostij dosegla najlepši uspeh. Nežko je pela fino in ljubko. Vreden lepe Nežike je bil g. Vi. Housa, Matijček živahnege temperamenta in prikupnega kretanja. Prepričal nas je znova g. Housa, da je uporabljiv igralec z lepo gledališko rutino, da je poleg tega prav marljiv in vesten in da se z veseljem porime študiranja svojih ulog, ki jih vedno pogodi. Ako se mu včasih jezik zaleti, mu tega sedaj še prav nič ne zamerimo, saj treba priznati, da se je našemu jeziku za toli kratek čas še prav dobro naučil. Naj ostane vztrajen, in ne motimo se menda, ako rečemo, da je g. Housa za slovenski oder pridobitev, katero treba veskokozi obdržati! Sinoči se je izkazal tudi v petju. Z gospo Polakovo je občinstvo tudi g. Houso večkrat odlikovalo s priznanim ploskanjem. Gospa Danilova je bila zacemarjana baronico Rozalija, ki je igrala svojo ulogo z ono dostojnostjo in premišljenostjo, katere smo vajeni pri gospe Danilovi v takih in jednakih ulogah. Jako nas je razveselila in presenetila glč. B. Vračko v ulogi dijaka Tončka Brceta. To zaljubljeno „pesniško“ dušico je pogodila gdč. Vračko prav dobro, poleg tega ji je pridobila splošne simpatije tudi nje ljubka zunanost, da znači nje sinočna igra lep uspeh in napredek. Barona je igral g. Danilo prav dobro, le uloge ni znal dovelj; takisto so izršili prav lepo manjše uloge gg. Inemann, Verovšek, Orehek in Lovšin. Tu in tam je morda ta ali oni nekoliko pretiral. Splošno torej — kakor rečeno — je „Veseli dan“ prav dobro uspel ter je tudi občinstvu, ki se je zbralo v prav častnem številu, jako ugajal, kar je pričalo dolgotrajno, prav navdušeno ploskanje, zatorej naj bi „Matijčkovo ženitev“ še kdaj uprizorili. —

— (Narodna čitalnica v Ljubljani) je na svojem večerajšnjem občnem zboru izvolila soglasno veletržca gospoda Frana Kolmana a svojim častnim členom in to v izraz iskrene hvaležnosti za zasluge, ki si jih je ta visokospoštovani rodoljub pridobil za društvo. Šle zadnji čas je g. Kolman poklonil društvu osem velikih zrcal iz belgijskega stekla za čitalnično dvorano. Občni zbor je nadalje sprejel predlog g. ravnatelja Šubica, s katerim se pooblašča odbor v zvezi s pisateljskim odborom, prirejati po končani sezoni gledališke predstave v čitalnici, pri katerih se imajo predstavljati samo izvirni proizvodi. V odbor so bili izvoljeni gg.: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, ravnatelj Šubic, prof. Pirc, dr. Tekavčič, dr. Pirc, inžener Čuha, M. Leustek, dr. Hudnik, Prosenec, Fran Ka. Souvan ml. in Vrhunc.

— (Božičnica) Običajna božičnica za siromašne otroke mestnih ljudskih šol, katero prirede vsako leto slovenske dame pod vodstvom g. ces. svetnika Murnika, vršila se je večeraj dopoldne v slavnostno okrašeni dvorani prve mestne ljudske šole. Po primernih ogovorih okrajnega šolskega nadzornika prof. Levca in knezoškofa dr. Jegliča so gospe: baronica Heinova, dr. Tavčarjeva, Alešovčeva, Arkova, Fleischmanova, Fieretova, Hahnova, Moosova, Požarjeva, Prelesnikova, Premkova, Skaletova in Trillerjeva ter gospodične: Götlova, Javornikova, Kajzeljeva, Kersnikova, Kleinova, Kremžarjeva, Lozarjeva, Nabrnikova, Nachtigallova, Premkova in Schlegljeva razdelile pripravljena darila mej otroke, v katerih imenu sta se zahvalila jedea šolar in jedna šolarica.

— (Božičnica I. mestnega slovenskega otroškega vrta) se vrši 22. t. m. ob pol 5. uri popoldne v Komenskega ulici št. 10. Vabljeni so najvljudnejše vsi prijatelji slovenske mladine!

— (Skrivnostna hiša) se nahaja na Starem trgu. Kar se v nji dogaja, je res jako čudovito in skrivnostno. Neko ondu stanujočo gospodično preganjajo — strahovi. Napadli so jo že dejanski in jo metali ob tla, sploh pa ti strahovi take reči uganjajo, da se trese cela hiša in se ziblje vse pohištvo. Tega stresanja in zibanja pa ne občuti samo ono dekle, katero strahovi specijalno preganjajo, ampak občutijo je tudi drugi prebivalci. Nekateri bistrre glave, katerim vera v strahove ni posebno trdna, so domnevale, da imajo opraviti s potresom, ki je omejen na dotično hišo ter so o tem obvestili specijalista v opazovanju potresov, profesorja Belarja. Pripoveduje se, da je prof. Belar prišel na lice mesta in kar dve uri z največjo potrpežljivostjo

čakal, kdaj se začne hiše strecati in sibat, da pa se slučajno takrat ni čisto nič primerilo, pač pa se je zibanje kmalu po njegovem odhodu zopet začelo, in so strahovi rečeno dekletu tako napadali, da je obolelo in so jo morali prenesti v deželno bolnico. Ker znanstvena ekspedicija prof. Belarja ni imela uspeha, so mnenja o vsrokih skrivnostnem gibanju rečene hiše razdeljena. Ženski svet je prepričan, da so se strahovi za navzočnosti prof. Belarja poskrili, a po njegovem odhodu zopet zapustili svoja pribežališča, moški svet pa je mnenja, da ali stoji hiša na podirajočem se svetu, ali pa da so dotične ženske vse skupaj histerične. Katero mnenje je pravo, tega nismo v stanu povedati, konstatujemo samo, da je bil poklican na pomoč proti strahovom tudi župnik in vitez Franc Jožefovega reda Rozman, da pa tudi on ni ničesar opravil, da tudi on ni imponiral strahovom, dasi je imel s seboj asistenco.

— (Ulom.) Danes po nočivthotapil se je tat v hišo št. 3 na Reseljevi cesti in je na stopnišču s silo odprl vrata, ki peljejo v skladišče žida Kasowitza. Na drugih steklenih vratih je izrezal šipo in tako potem prišel v skladišče, ter strl škatuljo, v kateri je bil denar. odnesel je okoli 20—30 gl.

— (Mila jesen.) Prejeli smo zopet z najrazličnejših strani dokazov mile jeseni. Tako, kakor pri nas, je tudi po vsi drugi Evropi, in vsled tega ne bomo teh pošiljatev več zabeleževali. Sicer pa smo imeli tudi nekaj še bolj mrazih in zimskih dni.

— (Lov na Raskovcu.) Z Vrhnike se nam piše: Včeraj so lepo peli po zelenem Raskovcu zaviti lovski rogovi, in psi so gonili divjad s tako strastjo, da je zvonelo po hribu in dolu. Bila je to gonja, ki je s srečo polnila vsako lovsko srce. In v sodbi smo bili jedini, da stara naša Vrhnika še ni doživela sijajnejšega in imenitnejšega lova. S ponosom smemo isreči, da ga morda na celi Kranjski ni mesta, kjer bi se mogla uprizoriti jednaka gonja s tako bogatim lovskim uspehom. Ko so končno odtrobili rogovi, pobralo se je 87 komadov lepega plena. Zares, smeli smo biti ponosni! Z največjim ponosom pa nas je navdajala misel, da je prišel cesarski princ v našo, slovensko lovsko družbo. S svojo ljubeznivostjo nas je v hipu vse očaral: bil je lovec mej lovci in v ničemer ni kazal, da je porojen na najvišjih holmih človeške družbe. Spregovoril je z ljubljanskim županom nekaj slovenskih besed, in to je prejasnega gosta slovenski družbi še bolj prikupilo. Lovska sreča bila je nadvojvodi mila: ustrelil je pet komadov, vmes znamenitega srnjaka s trojnimi cvetjem na glavi. Upamo, da je bil visoki gospod zadovoljen, in dal Bog, da ga še kdaj vidimo v solnčnih logih temnega Raskovca!

— (Osebnosti.) Gosp. dr. Josip Wurner, o. kr. polkovni zdravnik v p. in okrožni zdravnik v Kostanjevici je povodom cesarjeve petdesetletnice dobil srebrno jubilejsko dvorno svetinjo. — Kaznični učitelj v Mariboru, g. Stečko Stegnar, je ad personam pomaknjen v X. čin. razred.

— (Vodovod mesta Kranja.) „Laibacher Zeitung“ z dne 17. decembra poroča, da je ponehal sedaj vročin ka bolezen, katera je v osmih vaseh občin Šenčur, Voglje in Cerkje skupaj 111 dni razsajala. Temu uradnemu poročilu posnamemo nastopne, za vodovodno vprašanje mesta Kranja in okolice preznamenite stvari. Zbolelo je mej tem časom 113 oseb, umrlo pa jih je 13. Vzroki tej razsežni epidemiji tiče pred vsem v nesnažnosti, katera vlada še vedno v teh krajih pri ljudstvu po hišah in dvoriščih, in vsled katere se z razno mlakušo brez dvoma onesnaži voda v vodnjakih in kapnicah; dalje v tem, da so tla predorna in puščajo nesnago skozi; in končno v letošnjem vremenu, ko je bilo spomladi mnogo padavine, poleti pa je bila suša, in je vsled nje zelo padla talna voda. Da je v omenjenih krajih toliko nesnage, to prihaja od tega, ker je ves epidemijski okrožek zelo reven na vodi; ljudem pač manjka sredstva za čiščenje. Dobre in čiste pitne vode, toda v nezadostni množini, daje le nekaj malega vodnjakov, ki pa v vročem poletju usahnejo. Tudi voda v kapnicah, katere se nekaj časa sem množijo, je ob takim času večinoma onesnažena. Zato morajo jemati vodo ali iz Kobre ali iz Save. Glede na to bi bilo v zaprečenju takih epidemij zelo želeli, da se skoraj izvrši projektovani vodovod iz gorske studenčnice. — Kaj neki pravi k temu poročilu uradnega lista — kranjski železozgrizec?

— („Zveza slovenskih posojilnic“ v Celju.) Katera ima svoj delokrog v slovenskih pokrajinah, naznanja, da je vedno rada pripravljena, pospeševati ustanovitev novih posojilnic tam, kjer so taki zavodi iz narodno-gospodarskih ozirov potrebni in kjer se najde dovolj sposobnih moči, da zamorejo tako zadržno dobro voditi in da zamore ista uspešno delovati. Rodoljubi, katerim so razmere in take potrebe znane in kateri se za ustanovitev posojilnic zanimajo, naj se izvolijo obrniti naravnost na „Zvezo slovenskih posojilnic“ v Celju, katera je za vsakojaka pojasnila vedno z veseljem na razpolo-

ganje in katera odpošlje, če se želi, tudi rada svojega tajnika kmor koli si bodi, da ukrene za ustanovitev posojilnice vse potrebne korake.

— (Hrvatska gimnazija v Pazinu.) Italijanske demonstracije proti ustanovitvi hrvatske gimnazije v Pazinu se množijo. Lahki pošiljajo na Dunaj proteste in se nadejajo, da ali zmagajo kakor za časa koalicijskega ministerstva z bojem proti dvojezičnim napisom pri sodiščih — katero upanje pa ni kar nič utemeljeno — ali pa dobé kompezacije. Začeli so že premišljati, kaj naj bi zahtevali in kaže se, da hočejo zahtevati, naj se pri koprskem učiteljski odpravi hrvatski oddelek. Ker je koprsko učiteljske jedino moško učiteljske na Primorskem in naj za vse tri narodnosti na Primorskem za Slovence, Hrvate in Italijane vzgaja potrebnih učiteljev, se laški zahtevi ni prav nič čuditi. Lahki bi bili sila zadovoljni, ako bi se odpravil zavod, kateri vzgaja hrvatske učitelje, saj bi v tem slučaju kaj hitro zmanjkalo hrvatskih učiteljskih močij in bi dosledno izginile tudi hrvatske ljudske šole, katere bodo dajale pazinski gimnaziji učencev. Kako premeteno!

— (Promocija.) Suplent na ljubljanski nižji gimnaziji, gosp. Josip Komljanec je bil v soboto na dunajskem vseučilšču promoviran doktorjem filozofije.

* (Nečloveški stariši.) V soboto so našli devetletno hčerko poštaga oficijala Rud. Kutschere mrtvo na postelji. Ubogo dekletje je imelo namreč mačeho, katera jo je na vse možne načine mučila, da je morala v bolnico, kjer je ostala skoro leto dni in kjer se jej je veliko boljše godilo — nego doma. Mačeha in njen pravi oče sta jo tako pretepala ter jo puščala skoro popolnoma brez hrane, da je deklica končno morala podleči hudim bolečinam. Dva njena starejša brata sta bila prisiljena krasti in prosjati, da nista gladu umrli. Ko je nedavno pripeljal redar 14letnega Avgusta domov k očetu, da ga kaznuje, ker je prosjatil, privezal ga je grozovitez iztegnjenega z vrvmi na postelj, kjer je moral šest dni nepremično brez hrane ležati. Poleg njega pa je postavil klobaso in kos kruha, katerega seveda deček ni mogel doseči. Ljudje so bili radi takega nečloveškega ravnanja silno nevoljni, ko pa so izvedeli za smrt deklice, zbralo se jih je nad dve sto pred hišo, kjer so silno razgrajali.

* (Kralj Alfonz XIII poveljnik.) Mladi španski kralj, ki je še nedolžen deček, je dobil sedaj svojo kompanijo „voakov“, da se vadi v poveljevanju in ekserciranju. Kompanija sestoji iz samih plemenitih dečkov. Kralju pomagajo vojaški vzgojitelji. Orožje za dečke so napravili v Barceloni.

* (Gledališče zgorelo.) Mestno gledališče je pogorelo v Brucku ob Muri 17. t. m. do tal, kakakor smo že javili. Požarna bramba je mogla rešiti le sosedne hiše. Škode je nad 6000 gl.

Književnost.

— „Prosvjeta“. Št. 24. ima naslednjo vsebino: Dragošć Higin: Crna kraljica, roman in hrvatske prošlosti. Laszowski Emilij: Bielastiena. Safvet M-rza: Na rastanku 1888 oi, pjesma Coloma Luis P.: Melenkosti, preveo dr. August Harambašić. Podravski Milivoj: Rumunjske narodne pjesme. Weber Alberto: Matin badnjak. Deželć Velemir dr.: Zimska vožnja. Pjesma. Toni Bogumil: Zloba. Trnski Ivan: Mač Zmaj-Daspota Vuka u Perastana. Uz naše slike. Listak. Slike: Sveta noć. Odkrića spomenika caru Aleksandru II. u Moskvi. Guiaz A.: Gradnja in obrana Jeruzalema. Celovac. Šikander Jakob: Postolar. Stuchlik Kamilo: Nad starom knjigom. Vražji otok. S tem zvezkom se zaključuje ta bogati hrvatski polmesečnik, kateri vnovič toplo priporočamo zlasti Slovenkam, ki čitajo hrvatski! „Prosvjeta“ je vedno bogato ilustrirana.

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 19. decembra. „Wiener Zeitung“ prijavlja cesarski patent z dne 17. t. m., s katerim se sklicujejo deželni zbori češki, gališki, gorenjeavstrijski, dolenjeavstrijski, štajerski, koroški, kranjski, bukovinski moravski, šlezjski, goriški, predarlski in tržaški na dan 28. decembra.

Dunaj 19. decembra. Danes dopoldne ob 11. uri je bila konferenca načelnikov vseh desnici pripadajočih klubov, katere so se udeležili vsi trije člani predsedništva in — po zneje — tudi češki deželni maršal knez Lobkovic, ki se je pred to konferenco posvetoval s Kramářem, Englom in grofom Palffyjem. Najprej je konferenca razpravljala o razdelitvi parlamentarnega dela pred novim letom in po novem letu. Kaj se je potem razpravljalo, je še tajno.

Dunaj 19. decembra. Danes popoldne ob 3. uri se je sešla deželna konferenca protisemitske stranke, katera razpravlja o raznih personalnih in političnih vprašanjih.

Dunaj 19. decembra. V parlamentu se raznaša govornica, da jutri ne bo ne tu ne v Pešti seje, da je konec zasedanju. Kaj je na tej govornici istinita, še ni možno konstatirati.

Dunaj 19. decembra. Pod cesarjevim predsedstvom je bilo včeraj v ces. dvoru važno vojaško posvetovanje, katerega so se udeležili vojni minister Kreghammer, šef generalnega štaba Beck, feldcajgmajstri Windischgrätz, Reinländer in Waldstätten.

Dunaj 19. decembra. Včeraj je bil god ruskega carja. V političnih krogih obuja pozornost dejstvo, da je šel cesar v ruski uniformi, z ruskimi redi na prsih k poslaniku Kapnistu čestitat, kar se doslej še ni zgodilo in to isti dan, ko je bil avstrijski poslanik v Berlinu v posebni avdijenci pri ruskem carju.

Trst 19. decembra. (Oficijalno.) Včeraj popoldne je „Associazione Progressista“ priredila v gledališču „Politeama Rosetti“ javen shod, ki naj bi bil protestoval proti ustanovitvi hrvatske gimnazije v Pazinu. Shoda se je udeležilo kacic 1000 oseb, mej njimi mnogo socialistov. Komaj je predsednik Benutti začel govoriti, provzročili so socialisti tak hrup, da je vladni komisar shod razpustil. Na ulici je prišlo do demonstracij, katerim je policija naredila konec.

Trst 19. decembra. (Privatno) Shoda v gledališču „Politeama Rosetti“ se je udeležilo jako mnogo občinstva. Komaj je obč. svet. Benutti shod otvoril in so mu njegovi somišljeniki ploskali, so socialisti začeli zvižgati, sikati in mahati z rudečimi robc, vsled česar je prišlo do izgrediv. Socialisti so lomili sedeže in kosce lesa metali mej progresovce. Vladni zastopnik je z ozrom na to rabuko shod zaključil. Progresovci so potem, prepevaje iredentovske pesmi, demonstrirali po mestu. Pred magistratom so upili: Viva Trieste liberale! Viva Istria italiana! Fuora i sciavi! Prišlo je na raznih mestih do izgrediv. Policija je aretovala 27 oseb, mej njimi urednika lista „Piccolo“: 7 oseb je radi nasilstva izročila sodišču.

Praga 19. decembra. Izvrševalni odbor nemških dež. poslancev je imel včeraj posvetovanja, ali naj nemški poslanci vstopijo v dež. zbor ali naj začno abstinenco. Po jako burni razpravi, v kateri so se čula najrazličnejša mnenja, je odbor sklenil prepustiti odločitev plenarnemu zboru nemških poslancev, kateri se snide 27. t. m.

Zagreb 19. decembra. V današnji seji dež. zbora je prišla na razpravo indemnitet, o kateri je poročal Egersdorfer, v imenu koalirane opozicije je Rukavina izjavil, da se razprave ne udeleži, na kar so poslanci teh strank, izvemši Davida Starčevića, zbornico zapustili.

Budimpešta 19. decembra. Današnja seja poslanske zbornice se vrši povsem mirno. Najprej sta o volitvi predsedništva govorila Kossuth in Pulszky, potem pa Apponyi, čigar apel na vladno stranko, naj vrže lex Tisza pod mizo in naj tako vstvari podlago porazumljenja, je obudil veliko senzacijo.

Sofija 19. decembra. Radoslavovi pristasi so včeraj priredili veliko demonstracijo proti vladi. Ko so hoteli demonstrirati, pred kneževu palačo je prišlo do boja s policijo. Mnogo oseb je bilo aretovanih, več ranjenih. Izgredom je šele vojaštvo naredilo konec.

Madrid 19. decembra. Ministrski predsednik Sagasta je demisijonal. Bati se je velike krize. Kraljica je sestavo novega ministertva ponudila predsedniku senata, Monteru Riozu.

Poziv!

Ker je bil podpisane od c. kr. okr. ev. deželnega šolskega sveta iz službe odpuščen, dasi je na podeljeno službo na Kranjskem resigniral, naprosim prav vljudno cenj. gg. tovarišice kakor tudi drage gg. tovariše, da mi v najkrajšem času naznanijo vse one, kateri bi bili kdaj na kako službo resignirali.

Josip Rakováček v Ljubaridu.

V torek, dan 18. decembra 1898.

Noviteta! Prvič: Noviteta!

Sin.

Rodbinska drama v 4 dejanjih. — Spisal Engelbert Gangl. Režiser g. Rudolf Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7/8. uri. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. V sredo, dne 21. decembra: „Trubadur“. Gostovanje gđe. Anite Kopiasz z zagrebskega kazališča.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

December	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Predviha v mm v 24 urah
17.	9. zvečer	744.6	-1.4	sr. sever	skoro jas.	0.0
18.	7. jutraj	744.5	-1.4	sr. svzh.	pol obl.	0.0
	2. popol.	742.8	6.2	sl. jug	jasno	
	9. zvečer	742.3	0.6	sr. szah.	megla	0.0
19.	7. jutraj	739.9	-3.8	sl. jzah.	megla	0.0
	2. popol.	736.9	9.0	sr. jzah.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje -0.1° in 1.8°, sa 1.7° in 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 19. decembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	glid.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100		95	
Avstrijska zlata renta	119		95	
Avstrijska kronska renta 4%	101		25	
Ogerska zlata renta 4%	120		—	
Ogerska kronska renta 4%	97		70	
Avstro-ogerske bančne delnice	115		—	
Kreditne delnice	359		10	
London vista	120		45	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		95	
50 mark	11		79	
50 frankov	9		55	
Italijanski bankovci	44		40	
C. kr. cekini	5		70	

Zahvala.

Vsem, ki so nam ob boleznih in po smrti gospoda

Frana Krisperja

hišnega gospodarja in bivšega trgovca v Ljubljani

izkazali svoje tolažilno sočutje, istotako vsem, ki so našega druzega rajnika spremili na poslednjem njegovem potu, in še posebej vsem, ki so na njega krsto za slovó dali položiti vence, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 18. decembra 1898.

(1965)

Žalujejo ostali.

Ob novem letu odda se v najem dobro obiskana

prodajalnica na deželi.

Vpraša naj se pri gosp. Antonu Resman-u v Radovljici. (1958—1)

Trgovina z železom

Štefan Nagy

Vodnikov trg št. 5, nasproti gimnazije dovoljuje si slavnemu občinstvu naznanjati, da ima v I. nadstropju

veliko izbero (1959—1)

božičnih daril

ter se priporoča za obilen obisk.

Primerna božična darila!

Ne spadajoča v razprodajo.

Dražestne novosti v vozičkih za punčike, finih košarah za papir in za druge potrebe. Izborne kuhinjske oprave kakor: omarice za dišave, soljnake z užgano silkarjo. Istotako krasno slikane servirne plošče itd. (1955—2)

Vse to najceneje pri

M. Pakič

palača meščanskega bolniškega zaklada.

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in konjaka! Nepotrebno iskati! (1828—20)

Kavčič & Lilleg v Prašernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po	glid. 1.—
1 steklenica pristnega Jamaika ruma	0.50
1 deka pristnega Pecco-Souchong-čaja	0.05
1 pušica prave angleške carske melanze	0.50
1 steklenica pristnega finega konjaka	1.40

Brez tekmeča!

Ljubi Jezušček!

Prosim, prinesi mi vender jeden tako šudezno lepo izrealjani leseni krožnik z napisom: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh“. Ti krožniki se dobé samo pri

Fran Stampfel-u

v Ljubljani, v hiši gosp. Rud. Kirbiseh-a, vhod z gledališke stolbe. (1934—4)

Naročila na

fogaša, šila in donavske krape

za posta v petek in soboto

vsprejema firma (1459—16)

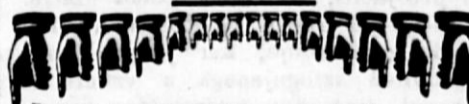
Kham & Murnik

danes in do jutri opoldne.

1 kilogram velja okolu 1 glid. 30 kr.

Odklikovan na razstavah: Velike Meširice, Holešov, Prostejevi, Prerovo, Tišnov, Hampolc.

Potrebna in koristna darila za Božič in Novo leto!

Češki kršćanski specialni zavod za platno!

Svoji k svojim!

Viljem V. Vejman

izdelovalec platnena, pavolnatega in damastnega blaga

v Prostějovem na Moravi

priloga lastne tkalne izdelke na roke po smernih cenah in najboljši kakovosti: celeplatusno domače in beleno platno vseh širokosti in finosti, platno za plahte do 24 cm., damaste: gradle, namizne prte in blago, obrisače, servijete, bele in barvane za 6, 12 in 24 oseb, otirače, platnen in pavolnat kanefas, robce, bele in barvane, platnene, pavolnate in svilnate, inlet in augin za sipke, oksford, krizet, oblačni pralni sefir in šotako blago za domače obleke, platna: pavolnata, ruska, za žimnice, slamnike, zastore itd, trilhe, sifon, floridas, kreton, pikè, barhent, satin, brilantin itd., itd.

Ugodna darila in potrebe za gospodinjstvo.

Lastni izdelek.

Trgovcem se blago ne pošilja.

Kot strokovnjak in samoizdelovalec lahko najboljše postržem.

Vzorci in ceniki na zahtevanje.

Poseben oddelek za razpošiljanje pod osebnim vodstvom.

Opreme za neveste od 50 glid. do 2000 glid. so vedno v zalogi.

VIZITNICE

priloga „Narodna Tiskarna“ po niski ceni.

Velika gostilna

na živahnem mestu na Reki ležeča, obsezajoča okusno urejene prostore za gostilno, veliko dvorano za glasbo, krasen letni vrt, prostrano pivnico in ledenico, stanovanje za gostilničarja in druge potrebščine,

se daje takoj v najem.

Zahtevajo se za voditev obrta potrebna novčna sredstva in poznavanje hrvatskega in nemškega jezika.

Ponudbe naj se blagovolijo pod šifro D. P. upravištvo „Slov. Naroda“ vposlati. (1963—1)

Izvod iz voznega reda

veljavem od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Pregra čez Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiš, Beljak Celovec, Frantseneste, Ljubno; čez Selsthal v Anaso, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. sjutraj osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantseneste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lenc - Gastain, Zell ob jezuru, Inomost, Bregeno, Curih, Genevo Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Pregra v nove mesto iz v Kečevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. sjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. svečer — Prihod v Ljubljane j. k. Pregra iz Trbiša. Ob 5. uri 46 m. sjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsnja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Frantseneste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Pilsnja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo Curiha, Bregeno, Inomosta, Zella ob jezuru, Lenc-Gastaina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Frantseneste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. svečer osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla — Pregra iz novega mesta iz Kečevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. sjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. svečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kammnik. Ob 7. uri 23 m. sjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 min. svečer, sadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru — Prihod v Ljubljane d. k. in Kammnik. Ob 6. uri 56 m. sjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. svečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Zajamčeno pristno graščinsko slivovko

katero je preiskalo kmetijske družbe kemično preiskovališče za Kranjsko v Ljubljani ter jo pripoznalo kot

pristen destilat jako dobre kakovosti priporoča firma

Kham & Murnik.

Isvirni certifikat lahko vsakdo vpogleda v naši prodajalnici (1960—1)

Usojam si naznaniti alavnemu občinstvu, da prevzamam in izvršujem točno naročila na kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljatve v omoth po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzjetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. hrómarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po niski ceni.

Cenike razpošiljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (637—34)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojta posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

v Trstu, v ulci San Francesco števil 6